

Anna Wentkowska

Wąchock, pow. Iłża

Informator Archeologiczny : badania 1, 377-378

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ka pozwala przypuszczać, że konstrukcje te pochodzą z wieków XVII-XVIII. Prace w toku.

Ul. Bonifraterska. Na terenie przylegającym do kościoła natrafiono na ślady drewnianej zabudowy prawdopodobnie z wieków XV-XVI.

Ul. Bugaj. W czasie wywózki gruzu i ziemi stwierdzono zachowane w bardzo dobrym stanie pionowo ustawione pale, jak należy przypuszczać wzmacniające przed obsunięciem skarpy Starogo Miasta.

Natolin. Stwierdzono tu istnienie omentarzyjska prawdopodobnie kultury pomorskiej. Do chwili obecnej wydobyto dwie popielnice. Prace ratownicze w toku.

Annopol. Było to jedyne stanowisko badane w sposób planowy. Prace tutaj były kontynuacją badań z roku ubiegłego. Ze względu na znaczne zniszczenie obiektu wyniki negatywne. Poza ceramiką wydobyto kilka fragmentów żelaza oraz przedmiot zbliżony do kostki do gry.

W A C H O C K, pow. Iłża

Zespół Badań nad Polskim
Średniowieczem UW i PW

Badania prowadziła Anna Wentkowska, od 7.VI.-15.VII. i od 15.VIII - 15.XI., finansował WKZ w Kielcach.

Tegoroczny program prac był wynikiem potrzeb konserwatorskich, które ze względu na stan zagrożenia obiektu wymagały:

1. eksploracji gruzu ze sklepienia refektarza
2. odsłonięcia i zbadania stopy fundamentowej założenia klasztornego.

Wykonano siatkę pomiarową wokół opactwa.

Gruz na piętrze eksplorowano w następujących pomieszczeniach: w kaplicy, w korytarzu i w dwóch celach oraz przesiewano gruz wyrzucony na zewnątrz w roku ubiegłym, który zasypany był pod oknami refektarza i pod murem klasztornym.

Dla umożliwienia eksploracji wykonano ponad sklepieniem pomosty z desek oraz zsyp, przez który zsuwano przesiewany gruz na zewnątrz budynku.

W gruzie występował materiał zabytkowy z okresu od XV w. do czasów nowożytnych. Znalaziono liczne fragmenty ceramiki, szkła, kafli, przedmiotów metalowych, ceramiki architektonicznej (płytki posadzkowe, cegła dachówka, m.in. fragment z napisem po łacinie i datą 1544 r.), zegarek słoneczny na rękę z XIV w. z połączoną tarczką, liczne okucia ksiąg z XVI w. i monетки głównie z XVII w.

Ponadto dokumentowano wykopy sondażowe wykonywane w celach konserwatorskich przez Zakład Konstrukcji Drewnianych Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej. Eksplorowano warstwy z materiałem zabytkowym (fragmenty ceramiki, szkła, kafli, przedmiotów metalowych, ceramiki architektonicznej) poczynając od wczesnego średniowiecza do czasów nowożytnych. W wykopach przy kościele natrafiono na fragment cmentarza. W jednym z wykopów odsłonięto romańską płytę nagrobną, pod którą stwierdzono istnienie dwóch pochówków szkieletowych.

W I B L I C Z K A,
pow. Kraków

patrz wczesne średniowiecze